

Proměna

Harlej

1. Ještě před chvílí
myslel jsem, že tě už dobře znám
se všema chybama
co ani sama nepřiznáš.

Stačil okamžik jen
pořád jsem doufal, že je to hra
který se budeme
už brzo jen oba smát.

R: Óó před sebou mám
najednou cizí neznámou tvář
krutou a studenou
i když se pořád usmívá.
Z vlasů máš ostnatej drát
a ze rtů kape ti jed
pořád nevěřím
že tohle v sobě ukrýváš.

2. Možná to přestane
možná se sama polekáš
a znovu si nasadíš
tu svoji starou známou tvář.

Jenže už napořád
budu mít v sobě schovanej strach
kolik těch proměn
ještě přede mnou schováváš.

Kolik těch proměn přede mnou schováváš,
kolik těch proměn přede mnou schováváš.

R: Óó před sebou mám...